

Og som jeg læser lovforslaget, er det jo ikke sådan, at lovforslaget slår fast, at i det øjeblik, hvor der er sket en arbejdsskade, så bliver belønningen taget fra virksomheden, eller så kan den ikke få belønning mere. Så risikoen for, at nogen skulle snyde på baggrund af den ordning her, har jeg svært ved at få øje på.

Charlotte Antonsen (V):

De ansatte på virksomhederne har sammen med ledelsen de bedste forudsætninger for at forbedre arbejdsmiljøet på den enkelte virksomhed og dermed reducere omfanget af arbejdsskader. Derfor er det rigtigt at overveje, hvordan man politisk kan forbedre incitamentet til at gøre noget ekstra for arbejdsmiljøet på den enkelte virksomhed.

Det er så, hvad parterne på arbejdsmarkedet har gjort, og i 1994 nåede man frem til en række principper for en rabatordning, der dels belønner virksomheder, der gør en særlig indsats, og dels fungerer så ubureaukratisk som overhovedet muligt. Og derefter har regeringen så den 26. november i år fremsat sit eget forslag.

Venstre er enig i intentionerne i forslaget. Det burde være sådan, at virksomheder, der gør en stor indsats for at reducere medarbejdernes risiko for at komme til skade, også slap med en billigere forsikringspræmie. Det kan sammenlignes med elitebilister, der betaler en lavere pris for ulykkesforsikringen, fordi de gennem en række år har bevist, at de er involveret i færre ulykker end de øvrige bilejere. Det er jo fornuftigt nok.

Problemerne med de gode intentioner opstår først, når vi skal til at konkretisere modellen.

For Venstre er det for det første vigtigt, at den ordning, vi indfører, bliver så enkel og ubureaukratisk som overhovedet mulig. I udvalgsarbejdet vil vi nøje granske, om det fremlagte forslag kan forbedres ved en forenkling.

Dernæst er det vigtigt, at modellen tilpasses de enkelte branchers særlige behov. I Venstre ønsker vi så lidt politisk indblanding i de enkelte detaljer som overhovedet muligt. Vi mener, at forslaget, som det ser ud nu, giver ministeren for store muligheder for en central styring også af detaljerne.

For det tredje er det vigtigt, at vi ikke straks lægger den nye ordning for had i det private erhvervsliv ved at pålægge virksomhederne yderligere omkostninger. Arbejdsministeren har foreslået, at virksomhederne straks skal pålæg-

ges yderligere 100 mio. kr. i udgifter. Nu hører vi, hvordan hr. Poul Erik Dyrlund, ordføreren fra Socialdemokratiet, fører sig frem med 250 mio. kr., og det mener vi helt klart er et forkert signal at sende.

Hvis man ønsker, at den nye model skal vinde indpas og forstås i erhvervslivet, er det altså ikke den måde, man lancerer den på, at slå ud med armene og sige, at her er der også en ny afgiftsskrue. Socialdemokraterne er allerede langt inde i overvejelserne om, hvordan man kan skruе denne afgift i vejret.

Det synes vi er meget, meget uklogt. Vi synes, det var bedre, om man koncentrerede sig om modellen i første omgang og pengene på et andet tidspunkt. I Venstre kan vi ikke se begrundelsen for, at vi skal starte med at benytte denne nye model til at lægge en ekstra afgift på den produktive sektor.

Til sidst vil jeg godt sige, at i lighed med det forslag, der lige er blevet behandlet, finder vi, det er meget kort tid, der gives Folketinget til at forhandle denne meget komplicerede sag. Vi har en positiv indstilling til det her, men det ville være rart, hvis ministeren fremsatte et så kompliceret forslag i god tid, så vi havde mulighed for en reel og fornuftig udvalgsbehandling.

(Kort bemærkning).

Poul Erik Dyrlund (S):

Jeg er nødt til at sige, at der må være noget, som fru Charlotte Antonsen har misforstået.

I lovforslaget er der anført en volumen i denne arbejdsskadesikringsordning, som alt i alt udgør 800 mio. kr. Det er præcis det samme beløb, som i dag opkræves i forsikringspræmier til den nugældende arbejdsskadeforsikringsordning. Der er altså ikke tale om nye omkostninger for arbejdsgiveren.

Når der i forslaget nævnes 100 mio. kr. til belønningsordningen, er det rent faktisk sådan, at der heller ikke her er tale om en ekstra omkostning for arbejdsgiverne. Der er tale om, at man omfordeler nogle af de 800 mio. kr. Det er det, der reelt er tale om, og derfor tillader vi os at sige, at vi gerne havde set, at omfordelingsbeløbet havde været større netop ud fra den betragtning, at der ikke er tale om ekstra omkostninger for arbejdsgiverne.